

2020. április hónap
HÚSVÉTRA KÉSZÜLVE
Ellenségből barát? – Jézus közelében
29. hét Példabeszédek könyve 17. fejezet

2020. április 7, kedd

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17:17)

Maradjunk a nagyheti eseményeknél, azon belül, pedig azoknál az embereknél, akik ott voltak a kereszt körül.

BARABBÁS

Barabbás azért menekülhetett meg a biztos halálból, mert Jézus meghalt helyette. Nem sokat tudunk róla.

Valamelyik közel-keleti országban esett meg a 20. században a következő történet. Két testvér közül az idősebb keresztyén lett, az öccse azonban rossz társaságba keveredett, és részt vett egy gyilkosságban is. Azon az éjszakán zaklatottan dörömbölt a bátyja lakásának ajtaján.

Véres volt a zakója, nyomában a rendőrség, el akart bújni valahová. Ledobta az árulkodó holmit az előszobában, felvett valamit testvére ruhái közül és elrejtőzött. A bátyja rövid gondolkodást követően magára vette a véres ruhákat, s a hamarosan megérkező üldözők magukkal vitték. Gyorsított eljárással ítélték halálra. Utolsó kívánsága az volt, hogy levelet ír hasson öccsének. Ez a levél fennmaradt, s így szól: „Édes öcsém! Én holnap meghalok a te bűnödért a te véres ruhádban. Kívánom, hogy élj tiszta életet az én tiszta ruháimban!” Amikor öccse megkapta e sorokat, majdnem megzavarodott. Erre nem gondolt, Két nap múlva feljelentette magát, nagy gondot okozva ezzel az igazságszolgáltatásnak, mert az ítéletet már végrehajtották. El kellett döntenie: végre lehet-e hajtani egy halálos ítéletet kétszer. Végül annyira megrendítette a bírakat ez a levél, hogy feltételesen szabadlábra engedték a gyilkost, akinek aztán megváltozott az élete.

Barabbással pontosan ugyanez történt, ami ezzel a férfival: Jézust végezték ki helyette, s ő – noha halálra méltó bűnöket követett el – szabadon élhet tovább.

Jézus olyan barát, aki helyetted vállalta a keresztet. „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.” (János 15,13) Ez a szeretet az egész Szentírás központi üzenete. Hiszen a Biblia azzal indul, arról szól és azzal is fejeződik be, hogy Isten az embert, téged, engem, bennünket abszolút érdemtelenül, mégis szeret. A hívő emberen pedig mintegy átfolyik a Krisztus szeretete. Folyamatosan kapja Jézustól, ugyanakkor pedig adja is tovább. Ezért mondja Jézus: Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Majd tanítványaihoz fordulva így folytatja: „Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek.”

De mi is a Barátság? Talán ezen a területen is gyakran gondolkodunk helytelenül. Az teljesen rendben van, hogy **óvodás, vagy kisiskoláskorban** még nagyon sok a barát. A gyermek még úgy véli, hogy egy szórakoztató játék, vagy örömmel együtt töltött idő valamelyik társsal, az a barátság. Később, **középiszkolás, főiskolás korban**, majd a munkahelyen is barátokkal vesszük körül magunkat, **életkorunk előrehaladtával** azonban ezek száma erősen csökken. Aztán házasságra lépve új rokonokat és ismerősöket kapunk. Ha pedig munkahelyet változtatunk, új környezetünkben, új arcokkal találjuk szembe magunkat. Ezzel párhuzamosan a régi barátokra egyre kevesebb idő jut, végül teljesen megszűnik a kapcsolat. De vajon azok, akiket a mában barátainknak tartunk, kimerítik-e a barátság fogalmát az Isten ígéje szerint?

A Példabeszédek könyvében olvassuk, hogy „Minden időben szeret aki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére.” (Péld 17,17) Az ige szerint az igaz barát ismerve, hogy nem csak jó sorsunkban van mellettünk, nem csak az érdekei szerint szimpatizál velünk, hanem minden

időben! Sőt, a bajban derül ki, hogy igazából ki is ő. Akinek már volt ilyen tapasztalása, tudja, hogy valóban így van.

2020. április 8., szerda

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17:17)

A SZÁZADOS

Erről a századosról csak annyit tudunk, amennyit Máté evangélista leír róla. Tiszt volt a római hadseregben, aki Krisztus keresztre feszítésének idején éppen Júdea tartományában szolgált. Ő vezette azt a kivégzőosztagot, amely a három elítélt keresztre feszítését végrehajtotta s utána őrséget állt. Reggel még ő sem tudta, hogy este nyilvánosan hitvallást tesz Jézusról: Valóban Isten Fia volt ez!

Isten szeretetének milyen nagy ereje van: **még az ellenséget is baráttá teszi!** Pedig Jézus egy szót sem szól ehhez az emberhez! Nem volt számára mondanivalója. Ő feszítette meg Jézust. Azonban miközben mindezt teszi – figyelte, szemlélte őt. Úgy olvassuk: „*a százados, aki vele szemben állt*”. A százados mindenkivel ellentétben szemtől-szemben állt a megfeszített és haldokló, majd meghaló Jézussal. Hat órán keresztül szemtől-szemben a Megfeszítetttel. Nem háttal neki, nem félvállról szemlélve mindazt, ami történik és nem is távolról. Szemtől-szemben. És közben hallotta, azt amit még soha nem hallott kivégzést vezetve: hogy az elítélt milyen bizalommal imádkozik, milyen szeretettel bocsát meg neki is imádságában, és milyen önzetlenül gondoskodik a szeretteiről. Ahogy látta meghalni. Az győzte meg őt.

„Amikor a százados, aki vele szemben állt, látta, hogy így lehelte ki lelkét, ezt mondta: „Bizony, ez az ember Isten Fia volt!” Csak Jézussal szemtől-szemben állva láthatta Jézust „így” meghalni. Távolról állva nem. Félvállról véve az eseményeket, felületesen viccelődve nem. Háttal állva nem.

Miért fontos felismernünk nekünk is, hogy kicsoda Jézus? Mert „akié a Fiú, azé az élet” (1 János 5,12) FELISMERTED MÁR ŐT?

Egy vagyonos ember és a fia minden különleges művészi alkotást össze akartak gyűjteni. Minden megtalálható volt a gyűjteményükben Picassótól-Raffaellóig. Gyakran leültek együtt és csodálták a nagyszerű munkákat.

Mikor a vietnami konfliktus kitört, a fiú elment a háborúba. Bátran életét adta, mikor megmentett egy másik katonát. Amikor az apa megtudta, mélyen gyászolta egyetlen fiát. Hónapokkal később, épp karácsony előtt kopogtattak az ajtón. Egy fiatalember állt az ajtóban, hatalmas csomaggal a kezeiben.

Így szólt: - Uram Ön nem ismer engem. Én vagyok az a katona, aki a fiának köszönheti az életét. Aznap sok embert mentett meg. Éppen engem vitt biztonságba, mikor egy golyó szíven találta és ő azonnal meghalt. Gyakran beszélt nekem Önről és a művészet iránti szeretetéről. A fiatalember felemelte a csomagját. - Tudom, hogy ez nem nagy valami. Nem vagyok nagy művész, de azt hiszem, a fia szeretné, ha ezt megtartaná.

Az apa kinyitotta a csomagot. A fiáról készült portré volt, amit a fiatalember festett. Csodálta, hogy a katona mennyire meg tudta ragadni a fia személyiségét. Az apa szeméi megteltek könnyel. Megköszönte neki a képet, és felajánlotta, hogy kifizeti.

- Óh, nem uram, soha nem tudom visszafizetni, amit a fia értem tett. Ez ajándék.

Az apa jól látható helyre akasztotta a portét, így ha látogatók jöttek, a fiáról készült kép volt az első, amit megmutatott nekik a kollekciónál.

Néhány hónappal később az ember meghalt.

Sor került a képek elárverezésére. Sok befolyásos ember összegyűlt és izgatottan várták, hogy megvehessék az értékes képeket a saját gyűjteményükbe. A fiúról készült kép az emelvényen volt. Az árverésvezető kopogtatott a kalapáccsal.

- Az árverést ezzel a képpel kezdjük. Ki akarja megvenni ezt a képet? - kiáltott valaki hátulról. Látni akarjuk a híres képeket hagyja ezt! Az árverésvezető azonban hajthatatlan maradt.

- Mennyi a kikiáltási ára ennek a képnek? - ki kezdi el az ajánlást? 100\$-ért, 200\$-ért?

Egy másik hang mérgesen kiáltotta. - Nem azért jöttünk, hogy ezt a képet nézzük ! Mi Van Goghot, Rembrandtot akarunk! Gyerünk már az igazi képekkel!

De az árverésvezető tovább folytatta. A fiú, a fiú, kinek kell a fiú?

Végül egy ember szólalt meg a terem hátuljából. Ő volt hosszú ideig az embernek és fiának kertésze. Elviszem 10\$-ért. Szegény ember lévén, az volt minden, amit fel tudott ajánlani.

Ki ajánl érte 20\$-t?

Adja neki oda 10\$-ért! Nézzük a mestereket!

- 10\$ az ajánlat, ki ad érte 20\$-t?

A tömeg kezdett mérges lenni. Nem akarták ezt a képet. Sokkal értékesebb festményeket szerettek volna a gyűjteményükbe.

Az árverésvezető csapott a kalapáccsal. - Először, másodszor, eladva 10\$-ért.

Egy ember a második sorból közbekiáltott. - Gyerünk már a többi képpel!

Az árverésvezető letette a kalapácsot. Az aukciónak vége.

- Mi lesz a festményekkel?

- Sajnálom, mikor felhívtak, hogy levezessem ezt az aukciót, elárultak nekem egy titkot, mely a végakarásban feltétel volt. Egészen eddig nem mondhattam el. Csak a fiú portréja volt eladó. Aki azt megveszi, az örökölheti az egész vagyont, beleértve a festményeket is. Az, aki elviszi a fiút, megkap mindent!